

Poutník

1/2025 | 29. ročník

Římskokatolická farnost sv. Jiří Dolní Čermná

Adventní duchovní obnova s Mons. Janem Pasekou 7. 12. 2024 (foto: F. Mareš)

Boží hod vánoční v Petrovicích 25. 12. 2024 (foto: M. Marešová)

Úvodní strana: Svátek sv. Štěpána - doprovod mládeže 26. 12. 2024 (foto: F. Mareš)

POZDRAV OTCE FARNÍ OBCE ☺

Moji milí poutníci naděje ☺!

Když jsem se účastnil v neděli 29. prosince 2024 otevírání tohoto jubilejního roku v naší diecézi v Hradci Králové, uvědomil jsem si, jak je to krásné motto... Jak to každý z nás potřebuje slyšet. Jsi poutník... ale ne ledajaký... jsi skrz na skrz prošpikován nadějí ☺, a když ne, zkus pro to něco dělat ☺! Křesťan má být člověk naděje... Kéž nabíráme tuto naději v Pánu... Kéž nám k tomu pomáhají naše společné mše svaté, modlitby, setkání, aktivity... žítí v této naší farnosti, kde je tolik lidí, kteří dostali a udrželi si dar víry... Kéž se dokážeme povzbuzovat na této naší cestě naděje... ☺.

Před 360 lety byl vysvěcen první královéhradecký biskup a stal se jím Matouš Ferdinand Sobek z Bilenberka. Biskupské svěcení přijal 15. 3. roku 1665 v katedrále sv. Víta z rukou kardinála Harracha, následujícího roku byl pak v Hradci instalován. Matouš Ferdinand Sobek se narodil v Rajhradě na Moravě 19. 9. 1618 jako syn Václava Sobka, klášterního purkrabího a matky Salomeny. Roku 1628 se dostává do broumovského kláštera a studuje na gymnasiu. Teologii studuje v Olomouci, r. 1638 vstupuje do benediktinského řádu v Broumově, kde se později stává převorem. Od chvíle svého jmenování do čela budoucího hradeckého biskupství si počínal jako skutečný biskup. Ujímá se zejména chrastického panství, z jehož duchodů minil vystavět biskupskou rezidenci v Hradci Králové.

Matouš Ferdinand Sobek z Bilenberka byl potvrzen od papeže Alexandra VII. 10. 11. 1664, kdy byla vydána bula Super universas jako zakládací listina královéhradeckého biskupství. Tímto okamžikem se také hradecký kraj odděluje od pražské arcidiecéze a stává se samostatnou diecézí, Hradec Králové se povyšuje na biskupské sídlo a farní kostel Svatého Ducha na chrám katedrální, přičemž se při něm zřizuje kapitula o šesti kanovnících. Diecéze královéhradecká byla rozdělena na devět vikariátů a k faktickému oddělení od pražské arcidiecéze dochází k 4. 5. 1665. Když zemřel pražský arcibiskup Arnošt Harrach na podzim roku 1667 a vzápětí i jeho nástupce hrabě Libštejnský v květnu 1668, jmenoval císař Leopold I. Matouše Ferdinanda Sobka z Bilenberka novým arcibiskupem pražským. Ten v úřadě strávil zbytek života – zemřel 29. 4. 1675 a byl pohřben v broumovském klášteře¹.

Na svátek Stolce svatého apoštola Petra jsem se mohl ještě se 4 našimi farnicemi z Verměřovic účastnit mimořádné a krásné slavnosti pro celou naši diecézi – biskupského svěcení nového pomocného biskupa Mons. Prokopa Brože v Hradci Králové. Možná jste se mnozí také účastnili přes TV Noe? Byla to mimořádná událost, protože poslední biskupské svěcení v Hradci Králové se konalo před 27 lety, kdy byl vysvěcen na biskupa Dominik Duka.

¹ Čerpáno ze stránek biskupství královéhradeckého

Byla to krásná, ale dlouhá slavnost, následky pocít'uji ještě teď 😊.

Kromě pastoračních radostí a událostí v naší farnosti se nám také daří různé věci upravovat a opravovat. Největší akcí je náš farní kostel sv. Jiří. Zde Vám předkládám stručnou rekapitulaci jen k této akci! Podařilo se i mnoho jiného 😊!, za což děkuji všem, kdo se podíleli, nejvíce Ekonomické radě farnosti a zvláště JUDr. Hance Vágnerové a Ing. Martě Marešové, které tomu věnují spoustu a spoustu času, energie a úsilí...

Investice na opravu kostela sv. Jiří v Dolní Čermné

V letech 2020–2021 probíhala příprava, podklady, projekt, apod.

V letech 2022–2024 jsme proinvestovali již celkem 4 368 000 Kč.

- z toho většina zatím oprava střechy 3 225 000 Kč
- oprava fasády na věži 1 143 000 Kč

Financování

Farnost - dary, sponzoři	2 166 000 Kč
Městys Dolní Čermná	1 000 000 Kč
Dotace Pardubický kraj	550 000 Kč
Příspěvky FS BiHK	400 000 Kč
Ministerstvo kultury	252 000 Kč
Celkem	4 368 000 Kč

V tomto roce bychom rádi uskutečnili akci: „Kostel sv. Jiří Dolní Čermná – oprava fasády“ – etapa oprava fasády jižní a východní strana – tedy (směrem k Orlovně) a presbytář. Předpokládané celkové náklady na projekt v roce 2025 jsou 1 300 000 Kč.

Žádáme o pomoc Pardubický kraj – Program podpora památkové péče, Fond solidarity Biskupství královéhradeckého, Městys Dolní Čermná a Ministerstvo kultury – Program obnova kulturních památek prostřednictvím ORP.

Děkujeme také za Vaše příspěvky, že jste ochotni se podělit.

Letos – zřejmě po čermenské pouti – proběhne také výměna 6 nevitrážových oken. Schválení od památkářů máme a snad seženeme sponzora v plné výši.

Také myslíme na sestry a Mariánskou Horu. Snad již letos uvidíme mnohé výsledky 😊!

**Milí poutníci naděje, přeji Vám hodně radosti, naděje, víry a zdraví
a ať Vás potěší tento náš farní časopis 😊!**

V úctě Váš otec Jan 😊 +

Z historie farnosti

O slavném čermenském rodákovi P. Tadeáši Hüblvi

Tadeáš Hübl se narodil 26. října roku 1760 v dolní části Čermné v chalupě čp. 247 (nyní Dolní Čermná čp. 217). Ač se Tadeášovo příjmení psalo s přehlasovaným „ü“, byl rodilým Čechem. Pocházel z velmi chudé rodiny. Narodil se jako šesté dítě Václavu a Kateřině Hüblovým. Záhy po narození byl pokřtěn ve farním kostele sv. Jiří. Své křestní jméno dostal po apoštolu Tadeášovi.

Do obecné školy chodil v Čermné. Na vyšší gymnaziální studia se vydal do Vídně. Tadeáš byl velmi chudý student. Ve Vídni zápasil takřka o holé přežití. Když měl nouzi nejvyšší, upevnil na dveřích katedrály sv. Štěpána lístek s prosbou o nějaké zaměstnání, třeba i opisování textů. Tehdy si lístku všiml o deset let starší student vyššího gymnázia Jan Dvořák Hofbauer, rodák z Tasovic*. Podle adresy uvedené na lístku Jan vyhledal Tadeáš Hübla a vyprosil mu u svých dobroditelek – šlechticů z Maulů finanční podporu pro další studia. Tadeáš byl vděčný za finanční podporu, o čemž svědčila jeho pila a výborné studijní výsledky. Mladíci se spřátelili a stali se nerozlučnými druhy na celý život.

Ve Vídni studovali dva roky filosofii. O prázdninách roku 1874 se odebrali do Říma a vstoupili do kláštera sv. Juliána do kongregace Nejsvětějšího Vykupitele – k redemptoristům.

Jan Dvořák Hofbauer přijal řádové jméno Klement Maria*. Odtud oba odešli do Frosinone v Itálii studovat bohosloví. Na kněze byli vysvěceni v roce 1785 v Alatri. Až do podzimu téhož roku zůstali oba novokněží ve Frosinone, aby zakončili svá studia. Poté je generální představený povolal do Říma, aby je připravil na misijní činnost v rakouskouherské monarchii. Odešli tedy do Vídně. Zde zůstali pouze jeden rok, neboť politické poměry za Josefa II., který zrušil mnoho klášterů, nebyly příznivé pro zakládání klášterů redemptoristů. Když do řádového domu v Římě došla z Polska žádost o vyslání misionářů, byli touto službou pověřeni P. Tadeáš Hübl a P. Klement Maria Hofbauer.

Do svého nového působiště – do Varšavy – došli kolem Vánoc roku 1786. Za místo působení jim byl dán opuštěný kostel s klášteřem sv. Benona (patron Lužických Srbů). Začínali zde doslova od nuly. Byli požádáni, aby převzali duchovní péči o německy mluvící obyvatele města. Zde kázali polsky, francouzsky a hlavně německy. Klášter nabýval vřelosti. Hospodářská situace se lepšila, proto se začali zabývat i sociální pomocí chudým. Založili školu pro zanedbané chlapce a dívky, sirotkům vybudovali sirotčinec, pro bezdomovce založili útulek a vývařovnu polévek. Poté založili učňovskou školu, gymnázium a několik klášterů.

V roce 1795 po třetím rozdělení Polska se vydal Tadeáš Hübl s Klementem Maria Hofbauerem na cestu do Prahy. Zde zůstali několik dnů a pak pokračovali do Bavorska. Knížetem Schwarzenbergem byli pozváni do Bádenska, kde u Jestettenu založili klášter. Z Bavorska se počátkem roku 1807 vrátili do Varšavy. Zde si P. Tadeáš Hübl

opět získal velikou oblibu a věhlas mezi všemi vrstvami Varšavanů. Dokonce se stal zpovědníkem polského krále Stanislava Poniatowského.

Měl velké nadání; byl velmi vzdělaný teolog a lingvista. Dokázal plynně mluvit sedmi jazyky, včetně několika jazyků slovanských. Jeho jednání bylo přívětivou protiváhou někdy prudce a rázně jednajícího P. Klementa Maria Hofbauera. Obdivuhodná byla také jeho přátelská věrnost, s jakou podporoval zakladatelskou činnost svého přítele Klementa, kterého doprovázel na všech jeho cestách. Podržel jej i při různých nezdarech a životních krizích.

Pro svou horlivou povahu měl P. Tadeáš Hübl ale také mnoho nepřátel.

Jednou v noci v roce 1806 zastavil před klášterem povoz. Dva muži poprosili P. Tadeáše Hübla, aby se odebral k nemocnému. Byla to léčka. P. Tadeáš se stal obětí přepadení nepřátel církve, kteří jej hrubým bitím vážně zranili, zavázali mu oči a odvezli zpět ke klášteru a tam jej vyhodili z vozu. Z tohoto přepadení se dlouho vzpamatoval. V době napoleonských válek ošetřoval s podlomeným zdravím a oslabený, avšak s horlivostí sobě vlastní napoleonské vojáky, kteří zabrali klášter sv. Benona ve Varšavě pro vojenský špitál. Mnozí vojáci byli nakaženi tyfem. P. Tadeáš přesto obětavě ošetřoval nemocné vojáky, až se sám nakazil. Onemocnění tyfem nepřežil. Zemřel v pověsti svatosti v náručí svého přítele Klementa Maria Hofbauera dne 4. července 1807 ve věku pouhých 47 let.

Nad smrtí oblíbeného otce Tadeáše Hübla truchlila celá Varšava. Těžce však jeho smrt nesl jeho věrný přítel Klement Maria Hofbauer. P. Tadeáš Hübl byl pohřben za veliké účasti obyvatel v arcibiskupské hrobce katedrály ve Varšavě.

Černná resp. Dolní Černná zařazovala P. Tadeáše Hübla vždy mezi své slavné rodáky, vyjma komunistického režimu. Ve farním kostele sv. Jiří v síňce zadního vchodu je umístěna pamětní deska na počest významného rodáka, která byla slavnostně odhalena dne 1. července 2007.

Podobizna P. Tadeáše Hübla není známá ani se ji nepodařilo nalézt.

** sv. Klement Maria Hofbauer (narozen 26. 12. 1751 v Tasovicích na Znojemsku, zemřel 15. března 1820 ve Vídni) byl český římskokatolický kněz, řeholník z kongregace redemptoristů; je světcem katolické církve, patronem pekařů. Je považován za velkou osobnost v historii Evropy. Ovlivnil Vídeňský kongres a zapříčinil zrušení josefinských dekretů. Působil ve Varšavě, kde založil mnoho škol pro chudé, a ve Vídni. Blahorečen byl roku 1888. V katolickém liturgickém kalendáři se připomíná 20. května, kdy byl v roce 1909 svatořečen.*

Z článků Vladimíra Jansy publikovaných v Dolnočermenském zpravodaji č. 6/2007 a ve Vlastivědných listech Pardubického kraje č. 2/2010, ze zdrojů knihy „700 let obce Černná“ a Wikipedie zpracovala Hana Vágnerová

Rozhovor Poutníka

... s katechumenem Viktorem Teichmannem

Asi většina z nás ve farnosti víru v Boha vlastně „podědila“. Většinou nám byla předána našimi rodiči nebo prarodiči, jakožto cenné dědictví pro náš osobní život. Pravda, ne vždy je to dědictví stoprocentní nebo bez nějaké „skvrnky“. Mnoho těch, jež byli pokřtěni a jimž se jejich rodiče snažili předat život ve víře, se nakonec vydali jinou cestou. A i my sami často nedokážeme plně docenit, čím je nám víra v Boha prospěšná, co skrze ni dostáváme, co nám přináší. Možná nám na to chybí dostatečný nadhled, pohled z jiné strany. Je to známá a vlastně asi docela přirozená věc nám lidem, že si často zcela nevážíme a nedokážeme ocenit to, co máme, co se nám nabízí, co dostáváme.

Je povzbuzující, když se objeví někdo „zvenčí“, někdo dospělý nebo téměř dospělý, hledající, který zatouží po víře a Bohu. Někdo, kdo si sám dojde k tomu, že mu víra v Boha dává smysl a rozhodne se ji přijmout. Právě takový člověk pro nás, „rodilé věřící“, může být tím, kdo nám na naši víru a vztah s Bohem poskytne určitou míru nadhledu nebo pohledu „z jiného úhlu“.

Máme štěstí, že v současné době máme ve farnosti takových lidí víc. Jedním z nich je Viktor Teichmann z Lanškrouna. Pojdme se tedy ptát, pojdme se dívat z jiné strany, pojdme obohatit svůj pohled:

Ahoj Viktore,

poprvé jsi nám všem, našemu farnímu společenství, byl představen v neděli 24. listopadu v kostele v Dolní Čermné. Ale já jsem si Tě všiml v lavici u nás v kostele už dřív. Pamatuješ si, kdy jsi tu byl poprvé?

Bylo to 31. 3. 2024 na Velikonoce. Na první pohled to pro mě byla nová zkušenost a nové prostředí, takže jsem spíš tak koukal co a jak. V té době jsem už asi 2 týdny do kostela chodil a byl jsem překvapený, protože pan Czendlik to v Lanškrouně dělá dost jinak.

Jaké pro Tebe to představení před farností vůbec bylo? Jak ses cítil?

Samozřejmě jsem se trochu styděl, ale když se rozmluvím, jde většinou stres stranou. Také bylo příjemné pozorovat, jak se na mě 200 lidí usmívá.:

Během představení jsi mluvil o tom, jaká vlastně byla Tvoje cesta k víře a k Bohu. Mohl bys nám to tady prosím trochu zopakovat? Co Tě přimělo přemýšlet o sobě a o Bohu? Kudy vedly Tvoje „cesty“?

Je správně řečeno, že jsou to cesty, bylo jich totiž několik. Ta první bylo takové „hledání štěstí“ jelikož jsem nebyl v životě úplně šťastný. Zamyslel jsem se a uvědomil si, že moji věřící kamarádi nikdy nemají tento problém, to byl takový první bod zlomu. Na druhou cestu mě vedly hodiny fyziky, biologie a chemie ve škole a také příroda. Já totiž odmítám věřit, že je tenhle komplikovaný, vymakaný a krásný přírodní systém jenom nějaký bum-prásk z ničeho. Třetí cesta vedla skrz filosofii. Ni-

kdo mě svým učením neinspiroval tak, jako Ježíš. Když se tohle vše pak spojilo se spoustou přemýšlení do sebe, vznikla má víra.

Dokázal bys říct, co pro Tebe dneska znamená víra a Bůh? A třeba to porovnat s tím, co sis myslel o víře dřív? Jak bys dneska definoval svůj vztah k Bohu, ke Kristu?

Řekl bych, že v Boha jsem nějak věřil vždy, jen jsem si to nepřipouštěl. Můj vztah k Bohu bych popsal asi jako vztah k někomu, kdo je tu pro mě, pomáhá mi a také mi předkládá velmi funkční životní filosofii. Nakonec stejně zjistím, že měl vlastně pravdu.

Řekl bys, že to byla těžká cesta?

Ani ne, nebojím se obhajovat své názory a navíc

jsem si našel super společenství a super faráře.:)

Dneska je z Tebe „katechumen“ (tedy člověk připravující se na přijetí svátosti křtu), jak to probíhá? My, „rodilí křesťané“, vlastně takovou přípravu úplně neznáme, respektive vzdělávání ve víře u nás probíhá trochu jinak. Přibliž nám ten proces, prosím.

Je to o scházení se s panem farářem, povídání si s ním o víře, učení se o křesťanství a přibližování se ke Kristu. Na křest se člověk musí holt pořádně připravit. Což mi dává naprostý smysl, jelikož křest je velická událost.

Pokud vím, Tvůj křest by měl proběhnout o letošních Velikonocích. Těšíš se?

☺ **Jak se na Tvou cestu k víře a Bohu dívají doma? Máš od svého okolí podporu? Pokud se nepletu, Tví rodiče nejsou praktikující věřící, je to tak?**

Na křest se moc těším.:)

Na moji víru se oba rodiče dívají pozitivně, často o ní diskutujeme. Oba rodiče v Boha věří, jenom bych řekl, že ne přímo v toho křesťanského. Pro každého víra znamená něco jiného, každopádně nikdy v životě jsem je o Bohu mluvit neslyšel, dočud o tom nezačali diskutovat se mnou.

Od svého okolí podporu upřímně moc nemám, samozřejmě mě podporují moji věřící kamarádi. Bohužel vzhledem k tomu že moji hlavní kamarádi jsou nevěřící, tak mě v tom moc nepodporují. Neřekl bych však, že mě v tom nějak shazují. Naopak

často respektují křesťany víc než ostatní, jelikož jsme dle jejich slov „milejší, přívětivější a cílevědomější“ než často ostatní lidé.

Je někdo jiný z Tvé širší rodiny nebo přátel věřící?

Pár vzdálených příbuzných a několik kamarádů. Netrávím s nimi však tolik času.

Nebo... je někdo, kdo Tě při Tvém hledání nějak nasměroval, pomohl Ti, kdo Tě ovlivnil?

Nejvíc mě ovlivnilo učení samotného Ježíše. V druhé řadě mě ve spoustě věcí nasměroval Tomáš Halík, někteří moji věřící známí, pan farář a debaty s různými lidmi o moji víře.

Čerpal jsi i z nějakých knih, časopisů, podcastů nebo jiných materiálů? Nebo jsi navštívil nějakou událost nebo akci spojenou s vírou a křesťanstvím?

Četl jsem *Vzdáleným nablízku* od Halíka, to mě v mnoha věcech nasměrovalo. Také jsem poslouchal nějaké podcasty s ním. Také na youtube sleduji jednoho pravoslavného kněze z USA a jednoho pravoslavného mnicha z Velké Británie. Do hlavy mi vždy nahrnou spoustu myšlenek a praktických pomůcek do života ve víře.

Když ses nám v listopadu představoval, zaujalo mě mimo jiné, jak jsi mluvil o věřících, o lidech, kteří chodí do kostela, a o společenství, které v kostelích vzniká. Že to vlastně byla jedna z věcí, která Tě přiblížila k Bohu. Zdálo se mi to takové upřímné, jeden ze silných momentů Tvého představení se. Pochopil jsem to správně? Vnímáš to tak nadále?

Ano. Společenství je za mě jedna z nejdůležitějších věcí na Křesťanství. Díky němu můžeme víru sdílet, pomáhat si a také se scházet.

Proč ses vlastně rozhodl vstoupit do katechumenátu právě u nás v dolnočermenské farnosti? Asi jsi během svého hledání navštívil více kostelů a farností, ne?

Byl jsem i na bohoslužbách v kostelích církve evangelické a pravoslavné. Původně, když jsem ještě do kostela nechodil, tak mně pravoslaví dokonce zajímalo nejvíc. Nakonec mně ale nejsympatičtější přišly mše katolické. Černnou jsem si nakonec vybral, protože z toho mám prostě lepší pocit než v Lanškrouně (jinde jsem ani nebyl). Přijde mi, že jsem lépe zapadl. Možná je to tím, že jsem ze začátku na mše chodil s kamarádkou z DČ, ale nevím přesně. Prostě mi to víc přirostlo k srdci.

I vzhledem k tomu, že ještě nejsi majitelem řidičského oprávnění, je ta doprava k nám do Čermné někdy trochu složitá, ne?

Naštěstí jsme na víkendy a prázdniny většinou na chatě v Horní Čermné, jen 5 km od kostela. Na kole je to tedy asi 15-20 minut. Pokud prší, nebo je náledí tak mi jede na mši autobus, s tím, že mě vyzvedává táta nebo se projdu:). Pokud jsme ale zrovna v Lanškrouně, tak jdu na mši do Lanškrouna.

Ještě trochu o Tobě... je Ti tedy sedmnáct, studuješ gymnázium a jsi z Lanškrouna, je to tak? Máš sourozence?

Vše sedí a sourozence mám jednoho. O pět let mladšího brácha Martina.

Vím o Tobě, že hraješ divadlo s gymnaziálním souborem Škeble. 7. prosince jste vaše letošní představení „Krysař“ sehráli i u nás v Orlovně v Dolní Čermné. Ty sis zahrál hlavní roli (mimochodem skvěle!). Jak se Ti u nás hrálo? ☺ Čím pro Tebe divadlo je?

Díky. V DČ se mi hrálo skvěle. Bylo jedno z nejlepších publik a dolnočermáci jsou skvělí hostitelé!). Divadlo je pro mě hlavně zábava a zkušenosti do budoucna. Vypracovávám si mluvený projev, zatímco v zákulisí je sranda s kamarády.

Máš i jiné koníčky? Co Tě ještě baví?

Můj největší koníček je Překážkový běh (ne atletika, ale závody typu Gladiator race). Minulý rok jsem se umístil druhý na MČR a jedenáctý na mistrovství Evropy, což považuji za úspěch, jelikož tento sport dělám jen 2 roky. Teď se chystám na Další MČR a ME, možná i MS uvidíme, jak Bůh dá!). Předtím jsem 8 let sportovně lezl. Horolezení se věnuji doteď. Mimo to se za-

jímám o seberozvoj a literaturu.

Čemu by ses rád věnoval v budoucnu (ať už profesně nebo ve volném čase)?

Chtěl bych se věnovat nějaké kombinaci sportu a psychologie. Tyto dvě věci mě zajímají nejvíc a dokážu se v nich v budoucnu vidět.

A na závěr taková hypotetická otázka, na kterou vlastně asi nejde zodpovědně odpovědět: jakým budeš křesťanem? ☺ Nebo... trochu vážně... jakým bys chtěl být?

Prostě lepším než včera. V mojí modlitbě před spaním si vždy opakuji, co se ten den nepovedlo a další den se snažím o opak. Když se mi v tom daří, jsem šťastný. Také chci víru víc poznat a opravdu hluboce uvěřit, to by bylo krásné.

Máš ještě něco na srdci?

Děkuji všem ve farnosti, že jste mě tak hezky přijali mezi sebe. Děkuji panu faráři za trpělivost a pomoc ve víře. Děkuji Frantovi a ostatním lidem co stojí za Poutníkem, že jsem měl příležitost k rozhovoru. Mějte se navzájem rádi, tolerujte se a šířte slovo Boží. Ještě jednou díky.

Viktor:)

Díky za Tvoje odpovědi, ať se Ti daří a ať Ti Bůh pomáhá a provází Tě po Tvých cestách životem.

Za redakci Poutníka: František Mareš

Ze života farnosti

Slavnostní otevření a požehnání skautské klubovny ve Verměřovicích

Po necelých 3 letech, kdy jsme řešili rekonstrukci skautské klubovny ve Verměřovicích, která již dlouho nevyhovovala potřebám našeho oddílu, konečně nastal ten den, kdy proběhlo slavnostní otevření.

Samotnému dni předcházela spousta práce, úsilí a stráveného času. Do realizace se zapojilo mnoho dobrých lidí, kdo měl chvíli volnou, přidal ruku k dílu a i přesto, že poslední měsíc před otevřením byl velmi náročný, zvládli jsme vše včas. Většinu stavební práce odvedla firma, ale spousta dodělávek, zařizování, úklid, výzdoba a stěhování zbylo na nás – skautech z Verměřovic. Osobně děkuji všem spolupracovníkům.

V sobotu 7. 12. 2024 po obědě jsme se sešli v krásné, nové klubovně. Proběhlo poděkování, proslovy, slavnostní přestříhnutí pásky, o. Jenda nám klubovnu požehnal a pak už se otevřely dveře návštěvníkům. Uvnitř klubovny byly připravené fotky, vzpomínkové předměty z historie a kdo chtěl, mohl zkusit vyluštit křížovku. Vedle ve stodole bylo nachystané občerstvení, se kterým nám pomohly maminky dětí a vedoucí z oddílu. Děkuje.

V průběhu celého odpoledne dorazilo přes 245 lidí, což je neuvěřitelné. Věřím, že byl prostor potkat staré známé, prohodit s nimi pár slov a užít si tyto slavnostní chvíle. Přeci jen, nestává se to každý den, že se podaří dokončit tak velké dílo:).

Celá rekonstrukce by neproběhla bez šikovných lidí ochotných věnovat svůj čas skautskému oddílu a dětem v něm vyrůstajícím. Děkuji všem, kdo se jakkoli zapojil do této rekonstrukce za veškerou podporu a pomoc, které se nám dostalo. Věřím, že klubovna bude dělat radost a sloužit účelu, pro jaký byla postavena. Aby v ní a kolem ní mohly děti a mládež zažívat spoustu společných chvil, plných radosti. Ve farní fotogalerii můžete nalézt i pár fotek.

Pokud budete mít cestu kolem, zastavte se, rádi Vám ukážeme, jak máme hezky klubovnu opravenou.

Za celý 3. oddíl Verměřovice

Daniela Moravcová

Vánoční koncert v Dolní Čermné

Je 28. prosince 2024, odpoledne.

Přecházím přes pověstmi opředený most, mířím ke schodům.

...socha sv. Václava.....

...lípy už tu nejsou.....

...vzpomínka na rodiče.....

Tatínek, Jan Faltejsek, působil také na zdejší kůru /výborný houslista, hráč na mnohé dechové nástroje, kapelník, učitel hudby/ vyžadoval od svých muzikantů hru poctivou, čistou, přesnou, citlivou a vkusnou. Jistě by byl potěšen výkony současných zpěváků a muzikantů. Velkým příslibem nevšedního zážitku bylo působivé vystoupení zdejšího chrámového sboru v létě 2024 u příležitosti 150. výročí jeho založení. Precizně zahrané skladby z oblasti církevní hudby a výborná atmosféra rozhodly, že jsme i na vánoční koncert přijeli a těšili se.

...vcházím do „našeho kostela“... a vzpomínky jdou se mnou.....

...Svatý Jiří – odhodlaný a vítězí, Panna Marie – nádherná a laskavá...

...a betlém....

Na betlém jsem se vždycky těšila, zkoumala jednotlivé postavy a představovala si krajinu, kde se odehrával nejpůsobivější příběh zrození – narození Ježíška.

...pozdravy očima...

...úsměvy, k některým těžko přiřazuji tváře...

...atmosféra PŘED.....,

Kostelní loď, jež se stává koncertní síní, dýchá radostným očekáváním. Je to místo, kam hudba vždycky patřila a patří, jen v tuto chvíli je právě hudba tím hlavním – modlitbou tónů, chorálem lidské pospolitosti, oslavou Boží lásky a lidské laskavosti.

Regenschori Pavel Vašíček velmi dobře sestavil program vánočního koncertu. Chrámový sbor vede už dvacet let, zná přednosti svých zpěváků a hudebníků, v orchestru hraje sedm členů jeho rodiny a v případě potřeby ochotně vypomohou i přátelé – muzikanti z okolí.

A už zní slavnostní *Pastorále*, pečlivě sladěné „dechy“ nesou jásavé tóny až k oblakům.

Lyrická koleda *Chťic, aby spal* dává zase vyniknout jemným smyčcům osmi houslí, viole, violoncellu a kontrabasu.

Kyrie a Gloria ze Slavností mše Františka Kolaříka nenechávají nikoho na pochybách, že se zde sešli hudebníci tělem a duší, kteří nám, poslucha-

čům, předávají milý vánoční dárek, ale nejen to, oni si ho také dávají navzájem.

Vtipné průvodní slovo Lídy Müllerové a Věry Bláhové nás provází až ke známým koledám ve znamenitých úpravách, které si Pavel pro momentální obsazení orchestru sám zpracovává.

Nesem vám noviny, Tichá noc a Narodil se Kristus Pán zpíváme všichni. A hudba se nese a stoupá vysoko, vysoko nad věž našeho kostela, přelévá se přes rybník, k lesům, přes Červený vrch, Klekarovu horu až k Hůře, do milé krajiny mého dětství a mládí.

Gloria in excelsis Deo a pokoj lidem dobré vůle.

A já přidávám – děkuji.

Jana Langrová

Výlet biřmovanců do Hradce Králové

Na den 4. února 2025 byl naplánován výlet biřmovanců do Hradce Králové, do centra naší diecéze. Vyrazili jsme autem s otcem Jendou po 10. hodině a první zastávka byla samozřejmě na jídlo ☺. Po výborném jídle jsme šli na prohlídku katedrály sv. Ducha. Potom následoval přesun do Nového Adalbertina, kde jsme se setkali, teď už s nově vysvěceným biskupem Mons. Prokopem Brožem, se kterým jsme si pěkně popovídali nejen o svátosti biřmování. Provedl nás také po budově Nového Adalbertina. Dále o. Jenda domluvil se sestrou Zuzanou, sekretářkou biskupa Jana Vokála, prohlídku biskupské rezidence. Pak následoval výstup na Bílou věž, kde jsme viděli krásný západ slunce a to už bylo „znamení“, že je čas na návrat domů.

Filip Macháček

„Krabíčková sbírka“ za rok 2024

Dne 7. 3. 2025 jsem odeslal věci z „krabičkové sbírky“ za rok 2024. Ve 34,5 kg těžkém balíku byly věci z krabičky, která je umístěna u hlavního vchodu našeho farního kostela, odeslány Charitě sv. Anežky České v Otrokovicích.

Sešly se různé věci – optické brýle, skla do brýlí, pouzdra na brýle, školní potřeby (sešity, blok propisovačky), růženec, medailonek, větší sáček různých cizích mincí a bankovek, čisté pohlednice, přání a obrázky, vystřižené poštovní známky české i cizí... Také se sešlo 381 Kč, které byly použity na porto balíku a složenky 181 Kč a 200 Kč bylo posláno nadaci Likvidace lepry.

Všechny sesbírané věci poslouží potřebným v misiích. Charita je odesílá jednak zahraničním misionářům a jednak do sběratelských krámků v zahraničí, kde je zpeněží. Utržené peníze jdou pro misijní potřeby.

Všem, kteří tuto sbírku v roce 2024 podpořili těmito darovanými, výše uvedenými, věcmi, penězi i modlitbou, upřímně děkuji, Pán Bůh vám odplat' v dobrém a svým požehnáním.

„Krabíčková sbírka“ v našem kostele stále pokračuje i v roce 2025. Prosím, podpořte ji!

Vladimír Jansa

Tříkrálová sbírka 2025

... v Dolní Čermné

Letošní Tříkrálová sbírka v naší farnosti proběhla, stejně jako v předchozích letech, o prvním lednovém víkendu. Vše začalo v pátek po mši svaté žehnáním koledníků. V sobotu ráno už vyrazily první skupinky koledníků od domu k domu, aby měl každý možnost zapojit se do této sbírky a přispět Charitě na její činnost. Počasí přálo a tak bylo koledování docela příjemné. V neděli už byla zima o poznání větší, ale vše se podařilo zvládnout. Pro mnoho lidí je setkání s koledníky velice milé a radostné. Na tom je hezky vidět, že tady nejde jen o peníze, ale sbírka má také rozměr sociální a duchovní.

... ve Verměřovicích

Co si pamatuji, tak od mého dětství ve Verměřovicích probíhá každoročně Tříkrálová sbírka. Za tu dobu už jsem vystřídala spoustu rolí, od krále, přes doprovod až po místního asistenta Charity. Tříkrálovou sbírku zajišťuje skautský oddíl. Posledních pár let vyráží do ulic Verměřovic 6 skupinek koledníků. Už 5 let máme stejné kostýmy (sladěné pláště), aby to koledníkům slušelo. Tyto kostýmy ušila Týna Kuřová, za což ji jsme moc vděční. O údržbu se zase stará moje mamka, patří jí za to také velký dík. Většinou stihneme sbírku realizovat v rámci jednoho víkendu. Myslím si, že je fajn, jak jsou místní lidé zvyklí koledníky přijímat a do sbírky přispívat. Dělá to radost nejen potřebným, ale i dětem a všem, co se o sbírku starají.

... a na závěr několik čísel

- V Petrovicích chodily 2 skupinky koledníků a do pokladniček vybraly krásných 19 599 korun.
- Ve Verměřovicích bylo skupinek 6 a podařilo se vybrat celkem 37 872 korun.
- V Dolní Čermné a Jakubovicích se do sbírky zapojilo 15 skupinek a celkový výnos byl 83 102 korun.
- Když spočítáme skupinky ve farnosti (3 králové + vedoucí), dojdeme k počtu 92 dobrovolníků.
- Největší skupinka měla letos dokonce 5 králů + vedoucího 😊
- Jen v Dolní Čermné a Jakubovicích se, od roku 2000 do roku 2025 včetně, vybralo už přes 1 milion korun!

Poděkování patří všem dárcům a také těm, kteří se jakkoli zapojili. Moc si toho vážíme a dá-li Pán, tak zase za rok...

Pavel a Pavla Marešovi

asistenti TKS

Daniela Moravcová

koordinátorka za Verměřovice

K+M+B+2025

Co se děje ve spolču

Vikariátní setkání – Večer mladých v Dolní Čermné

Na začátku ledna jsme se my – spolčo z Dolní Čermné dozvěděli, že by bylo fajn, kdybychom si připravili vikariátní akci a pozvali tak do naší farnosti mládež z okolních farností. Ve druhé polovině února se nám nakonec podařilo tuto akci opravdu zrealizovat. 21. února se v naší farnosti konal Večer mladých s účastí asi 25 mladých a dvěma kněžími. Cílem takovýchto setkání je sdružit mladé v daném vikariátu, poznat stejně smýšlející vrstevníky a společně strávit fajn čas. Zažít podporu ve víře, přiučit se něčemu novému, něco zajímavého se dozvědět.

Na tento rok vikariátní zástupci oslovili samotná společenství ve vikariátu a tak vznikl roční plán akcí, kdy si každé z fungujících společenství vikariátu pro mladé připravilo/připraví program, kde se mohou společně poznávat. Tentokrát vyšla řada na nás. Připravili jsme si Večer mladých s bohatým programem.

S přípravným týmem jsem si lámala hlavu, jak takový večer ozvláštnit. Společně jsme došli k rozhodnutí, že si přizveme hosta. Tím se stal otec Jakub Brabenec z farnosti Klášterec nad Orlicí. Tento mladý a velmi přátelský kněz je shodou okolností vikariátním kaplanem pro mládež v našem vikariátu. Naši pozvánku přijal a připravil si pro nás zamyšlení na téma Volba (duchovního) povolání. Ale abych nepředbíhala, shrnu program večera hezky od začátku.

Jak nejlépe začít takové setkání? No my jsme hned věděli, že pořádným dobrým jídlem. Vždyť jak se říká – jídlo spojuje. Během úvodní večere se tak mladí stihli trochu poznat, prolomit ledy. Také se během večere hrály seznamovací hry jako je „Toaleták“ a později „Deka“ s nemálo zábavnými zážitky, kdy například i sourozenci zapomněli, jak se ten druhý jmenuje. Po výborné večeři se mladí rozdělili na dvě party. Jedna se začala připravovat na hudební doprovod mše svaté a druhá parta zatím uspořádala mini turnaj ve stolním fotbálku. Myslím, že obě skupinky si přišly na své. Společně jsme se v 19.00 zúčastnili mše svaté v našem farním kostele, které se účastnil otec Jenda a kázání si připravil host – otec Jakub Brabenec.

Všichni zmrzlí po mši pak pádili zpět na faru, kam se už těšili na zamyšlení Kuby (jak nám řekl, ať ho oslovujeme). Přednáška byla moc krásná, proběhla spousta hlubokých myšlenek, také veselých průpovědek na odlehčení – no prostě přesně to, co jsme očekávali. Velmi působivé zamyšlení, ze kterého si každý určitě něco odnesl. Mě osobně velmi překvapilo, jak upřímně se nám Kuba otevřel, s jakou opravdovostí a naléhavostí k nám mluvil. Ještě dny poté ve mně některá slova a myšlenky rezonovaly.

Poslední součástí večera byla tzv. Velká hra s prvky hry městečko Palermo. Před dokončením posledních příprav na hru měli účastníci možnost prohlédnout si kroniky našeho společenství, které se datují až k počátkům, tj. do 90. let. Všichni byli unešení! Samotná hra měla nakonec velmi kladné ohlasy. Všichni se dobře bavili, že se nám

ani nechtělo končit. Se soutěživostí a hereckým umem se každý zhostil svojí rolí a snažil se tak dostat k vítězství. Dovolím si popsat veselou příhodu, která tak vznikla. Otec Kuba Brabenec si každou hru vylosoval roli Romea a shodou okolností se k němu vždy přidala určitá dívka jako Julie. No nasmáli jsme se převelice, když se i podruhé ukázalo, že Romeo je opět otec Jakub.

Ve shrnutí, večer mladých já i s přípravným týmem hodnotíme jako skvělou, vydařenou akci. Všichni se dobře bavili a s dobrou náladou se pak vraceli do svých domovů. Zažili jsme společně mnoho veselých okamžiků, seznámili se s lidmi z našeho okolí a ani po duchovní stránce jsme nestrádali. Shodli jsme se, že se nám to všem líbilo. Plánujeme proto, jako spolčo z Dolní Čermné, určitě jezdit na tyto akce a k našim přátelům do okolních farností a podpořit tak moc hezkou nově vznikající komunitu.

Terka Vávrová

První svátost smíření a první svaté přijímání přijme letos 7 dětí, které byly představeny při mši svaté dne 9. února 2025.

18. května 2025 se v naší farnosti koná biřmování, tuto svátost přijme 16 biřmovanců. Jejich představení proběhlo při mši svaté dne 2. března 2025.

Putujeme s Poutníkem

... po římských bazilikách maior

Poutníci naděje ... motto Jubilejního Svatého roku 2025.

Důležitým prvkem Jubilejního roku jsou cesty na poutní místa. Pro některé z nás to znamená také třeba velkou výzvu navštívit Řím a projít některou ze Svatých bran, neboť Jubilejní rok představuje mimořádné období milosti. Během Jubilejního roku jsou ve významných bazilikách v Římě otevřeny tzv. Svaté brány, které jsou symbolickým vstupem k Bohu a spáse...

Svaté brány se nacházejí ve čtyřech papežských bazilikách, které nesou čestný titul „basilica maior“ (větší bazilika). Pojdme si je v tomto putování přiblížit.

Bazilika svatého Petra (basilica di San Pietro) je hlavní ze čtyř velkých bazilik a jeden z největších římskokatolických kostelů na světě. Je úchvatným a monumentálním dílem, na kterém se podíleli mj. Raffael Santi, Michelangelo Buonarroti, Gian Lorenzo Bernini. Do chrámu se přichází přes 250 m dlouhé Náměstí svatého Petra, navržené Berninim, které lemují 17 m široká kolonáda. Chrám pojme přes 20 tisíc lidí, uvnitř je asi 800 sloupů, 390 soch v nadživotní velikosti a 45 oltářů. Laikovi, který tento chrám alespoň jednou navštíví, se určitě nezapomenutelně vryje do paměti kopule baziliky, papežský stolec s Berniniho bronzovým baldachýnem na čtyřech točených sloupech o výšce 29 m, který se nachází nad hrobem svatého Petra. Hned za vchodem v první kapli vpravo nemůže žádný návštěvník pominout Michelangelovu Pietu chráněnou neprůstřelným sklem od té doby, kdy byla v r. 1972 šíleným vandalem poškozena. V hlavní lodi u jednoho ze čtyř hlavních pilířů je bronzová socha sv. Petra sedícího na trůnu. Patří k nejuctívanějším v bazilice, jak o tom svědčí i její pravá noha, značně ohlazená doteky a polibky poutníků. V kryptě pod bazilikou je hrob sv. Petra a hroby papežů, kardinálů, katolických panovníků i dalších osobností. Před převozem ostatků do ČR zde měl hrob i kardinál Josef Beran a původně zde byl i hrob papeže Jana Pavla II., který byl v době jeho blahorečení v roce 2011 přemístěn do interiéru baziliky. Dostat se na kopuli baziliky sv. Petra je možné výtahem nebo vystoupat po úzkém a točitém schodišti. Nelze vynechat zastávku na galerii, z níž vynikne ohromná velikost a rozlehlost interiéru celé baziliky, a je možné zblízka vidět mozaiky, kterými je kopule vyzdobena. Úchvatný pohled se naskytne z venkovního ochozu kopule – na náměstí sv. Petra, budovu rádia Vatikán, papežskou audienční halu, střechu Sixtinské kaple, do vatikánských zahrad ... a dál vlastně vidíme celý Řím jak na dlaní. A zážitkem je sestoupat o něco níž a projít se po rozlehlé ploše střechy baziliky.

Bazilika svatého Jana v Lateráně – Lateránská bazilika (basilica di San Giovanni in Laterano) je biskupský kostel (katedrála) města Říma. Byla založena císařem Konstantinem již ve 4. století n. l. a později mnohokrát přestavována. Její nynější barokní úprava ze 17. století je dílem Borrominiho. Je součástí stavebního komplexu Laterán, který byl až do 14. století sídlem papežů a kde sídlí také Lateránská universi-

ta. Na římse hlavního průčelí baziliky s portikem stojí 15 soch o výšce 7 metrů, uprostřed s Ježíšem Kristem Spasitelem. V prostředním vchodu jsou starověká bronzová vrata pocházející z římského Fora. Z interiéru chrámu si určitě zapamatujete bohatě zdobený kazetový strop a mramorovou dlažbu. Ve střední chrámové lodi stojí papežská stolec s gotickým baldachýnem za 14. století, u něhož smí sloužit mši pouze papež. V katedrále je pohřbeno 17 papežů. Přes ulici naproti Lateránské bazilice a Lateránskému paláci je další významná památka Scala Santa (Svaté schody). Říká se, že jde skutečně o originální schody přivezené z Jeruzaléma, po kterých krácel Ježíš Kristus před Pontia Piláta.

Bazilika svatého Pavla za hradbami (basilica di San Paolo fuori le mura) stojí ve čtvrti Rione Ostiense a byla založena římským císařem Konstantinem I. nad místem, kde byl asi 2 kilometry za hradbami města pohřben sv. Pavel. Původní stavba baziliky byla postupně rozšiřována, až dosáhla rozměrů větších než bazilika sv. Petra, a dochovala se až do roku 1823, kdy byla z podstatné části zlikvidována požárem. Kostel v dnešní podobě je rekonstrukcí původní baziliky, která proběhla v první polovině 19. století za podpory věřících z celého světa. Do baziliky se vstupuje přes rozlehlé nádvoří, uprostřed kterého stojí socha sv. Pavla. Průčelí zdobí venkovní barevná mozaika, jejíž ústřední postavou je Kristus. Prostor interiéru velkolepých rozměrů dělí 80 sloupů na pět chrámových lodí. Nad sloupy po obou stranách hlavní lodi je série kulatých medailonových portrétů všech papežů, od svatého Petra po současnost. K bazilice přiléhá klidná růžová zahrada, která je lemována křížovou chodbou s barevně vykládanými sloupy různých tvarů.

Bazilika Panny Marie Sněžné (basilica Santa Maria Maggiore) stojí na severním okraji pahorku Esquilin, blízko hlavního nádraží Roma Termini. Byla postavena v letech 432 – 440 a v průběhu staletí byla dále zdobena a přestavována. Ke vzniku baziliky se váže legenda, podle které se v srpnu papeži Liberiovi ve snu zjevila Panna Maria a sdělila mu, aby nechal postavit kostel na pahorku Esquilin na místě, kde najde druhý den ráno čerstvě napadlý sníh. Když druhého dne uprostřed horkého léta sníh skutečně napadl, dal papež kostel postavit. Přestože během staletí chrám vícekrát změnil svůj vzhled, byl průběžně opravován a rozšiřován, zůstává výsledkem překrývání různých stylů neobyčejná originalita a krása. Pod hlavním oltářem je krypta Narození Páně, kde je uchováván kříšťálový relikviář, v němž jsou údajně uloženy úlomky Kristových betlémských jeslíček.

Popisování velkých římských bazilik, zajímavosti a povídání o zážitcích nejen z jejich návštěvy, ale i dalších míst Říma, by zabralo ještě mnohem více místa, než máme v této rubrice vyhrazeno. Pokud se Vám tedy naskytne šance k pouti do věčného města, určitě ji nepromarněte.

*Ze zdrojů: Turistický průvodce – Řím, Wikipedie
zpracovala Hana Vágnerová*

Vánoční koncert chrámového sboru 28. 12. 2024 (foto: F. Mareš)

Orelsko-farní Maškarní ples 1. 2. 2025 (foto: F. Mareš)

Zadní strana: Výlet se 4 bířmovanci do Hradce Králové 4. 2. 2025 (foto: P. J. Lukeš)
Večer mladých na faře 21. 2. 2025 (foto: Společ)

Poutník 1/2025

vydává: Římskokatolická farnost Dolní Čermná, 561 53 Dolní Čermná 1; IČ: 44468890

web: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz; bankovní spojení: 256043012/0600

tisk: HEAT-TECH s.r.o. Dolní Čermná 231

náklad: 200 výtisků, výrobní náklady jednoho výtisku: 31 Kč vč. DPH

redakce: P. Jan Lukeš, František Mareš, Hana Vágnerová; sazba: Jiří Adamec, František Mareš

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti, ale je možná finanční spoluúčast, DĚKUJEME

uzávěrka příštího čísla: **19. 5. 2025**, kontaktní email: poutnik@farnost.eu